

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

เป็นที่ยอมรับกันอยู่ทั่วไปแล้วว่า ในบรรดาสื่อมวลชนที่มีอยู่ในปัจจุบัน ไม่ว่าจะ เป็น หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ นิตยสาร วิทยุ ฯลฯ ไม่มีสื่อใดที่มีอิทธิพลต่อผู้ชมได้มาก เท่ากับสื่อโทรทัศน์ เพราะสื่อโทรทัศน์เป็นสื่อมวลชนที่ได้เปรียบสื่อมวลชนชนิดอื่น ๆ คือ ได้ยินทั้งเสียง และเห็นทั้งภาพไปพร้อม ๆ กัน แม้คนอ่านหนังสือไม่ออกก็สามารถฟังและชม โทรทัศน์ได้ จากการศึกษาของ โรเปอร์ พบว่า ถ้าคนถูกจำกัดให้เลือกรับสื่อใดสื่อหนึ่ง โทรทัศน์จะเป็นสื่อที่คนต้องการมากที่สุด และเห็นว่าเป็นสื่อที่น่าเชื่อถือที่สุด (Roper : 1967 อ้างถึงใน พัทณี เขยจรรยา และคณะ, 2534 : 50)

ประเทศไทยเริ่มมีสถานีโทรทัศน์เป็นแห่งแรกคือ สถานีโทรทัศน์ช่อง 4 บางขุนพรหม ซึ่งดำเนินงานโดย บริษัท ไทยโทรทัศน์ จำกัด ทำการออกอากาศครั้งแรกในวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2498 ซึ่งต่อมา สถานีโทรทัศน์ช่อง 4 บางขุนพรหมนี้ก็ได้รับการเปลี่ยนแปลง มาเป็น สถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 9 อ.ส.ม.ท. ในปัจจุบัน

จนถึงทุกวันนี้ ประเทศไทยมีสถานีโทรทัศน์ในส่วนกลาง 5 สถานี คือ สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3, สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5, สถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7, สถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 9 อ.ส.ม.ท. และ สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์ (ในส่วนของช่อง 11 นี้ เป็นสถานีโทรทัศน์ เพื่อการศึกษา มิใช่สถานีโทรทัศน์ในเชิงธุรกิจ ดังนั้น ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะไม่ขอกล่าวถึง) โดยแต่ละสถานีต่างก็มีเครือข่ายทำการทำการถ่ายทอดรายการของสถานีออกสู่สายตาผู้ชมได้พร้อมกันทั่วประเทศ ซึ่งในปัจจุบัน ด้วยความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี แต่ละสถานีจึงมีพัฒนาการถึงขั้นทำการถ่ายทอดรายการไปยังสถานีเครือข่ายด้วยระบบผ่านดาวเทียม

ในด้านของเวลาการออกอากาศนั้น เริ่มแรกสถานีวิทยุโทรทัศน์ในประเทศไทย สามารถกำหนดเวลาออกอากาศได้เอง จะเปิดหรือปิดสถานีในเวลาใด แล้วแต่ดุลพินิจของสถานี ซึ่งถูกกำหนดโดยการพิจารณาความเหมาะสมของเวลาออกอากาศ ความสามารถในการผลิตรายการออกอากาศ และถือตามความนิยมของผู้ชมเป็นหลัก

ในปี พ.ศ. 2523 ประเทศไทยได้ประสบวิกฤตการณ์น้ำมัน ซึ่งสืบเนื่องมาจากภาวะน้ำมันขาดแคลนในยุคนั้น ทางรัฐบาลซึ่งมี พลเอกเปรม ติณสูลานนท์ เป็นนายกรัฐมนตรี จึงได้มีนโยบายให้สถานีโทรทัศน์ทุกช่อง งดออกอากาศในช่วงเวลา 18.30 น. ถึง 20.00 น. เพื่อเป็นการประหยัดพลังงาน

ต่อมา ช่วงเวลาออกอากาศของสถานีวิทยุโทรทัศน์ในประเทศไทย ก็ได้เปลี่ยนแปลงไปตามลำดับ แต่ละสถานีก็มีเวลาเปิดปิดสถานีของตนเองไม่ซ้ำกัน แต่ต้องอยู่ภายใต้ข้อกำหนดของคณะกรรมการบริหารงานวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ (กบว.) ซึ่งกำหนดช่วงเวลาการออกอากาศไว้ดังนี้

1. ภาคปกติในเวลาค่ำ เริ่มออกอากาศในเวลา 16.00 น. แล้วหยุดออกอากาศในช่วงแรกเวลา 18.30 น. เพื่อเป็นการประหยัดพลังงาน เริ่มออกอากาศในช่วงที่ 2 เวลา 19.30 น. และปิดสถานีเวลา 24.00 น.
2. ภาคเช้าวันหยุดราชการ วันเสาร์และอาทิตย์ ให้ออกอากาศได้ตั้งแต่เวลา 8.00 น. ไปจนถึงเวลาออกอากาศในภาคค่ำ
3. ภาครุ่งอรุณ ให้สถานีวิทยุโทรทัศน์ช่อง 9 อ.ส.ม.ท. ออกอากาศทุกวัน ในวันธรรมดาในตอนเช้าระหว่างเวลา 06.00 น. ถึง 07.00 น. เว้นวันเสาร์และอาทิตย์
4. ภาคพิเศษในช่วงเวลาที่เป็นข้อยกเว้น
 - 4.1 ให้แพร่ภาพการสอนของมหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชได้ในเวลานอกเหนือจากเวลาปกติ
 - 4.2 สถานีใดที่ต้องการแพร่ภาพรายการพิเศษ เช่น รายการความรู้ รายการกุศล หรือการถ่ายทอดกีฬาที่สำคัญ เช่น ฟุตบอล หรือ การชกมวย ให้ขออนุมัติจาก กบว. ได้เป็นกรณีพิเศษ
 - 4.3 ในวันหยุดราชการประจำปี (นอกเหนือไปจากวันเสาร์และอาทิตย์) สถานีใดต้องการแพร่ภาพในภาคกลางวัน ให้ขออนุมัติจาก กบว. ได้

4.4 สถานีวิทยุโทรทัศน์ในส่วนภูมิภาค ซึ่งเป็นสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ให้ออกอากาศตามช่วงเวลาที่กำหนดข้างต้น ยกเว้นสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย จังหวัดสงขลา ไม่ต้องหยุดออกอากาศในระหว่างเวลา 18.30-19.30 น. ทั้งนี้เพื่อไม่ให้ผู้ชมหันไปรับรายการวิทยุโทรทัศน์ของประเทศมาเลเซีย

4.5 ให้สถานีวิทยุโทรทัศน์ช่อง 9 อ.ส.ม.ท. เสนอข่าวสารทางอิเล็กทรอนิกส์ (Teletext) ซึ่งเป็นตัวอักษรฉายบนจอ โดยไม่มีการอ่านประกอบ นอกจากเสียงเพลง ในวันธรรมดาตั้งแต่เวลา 07.00-15.30 น.

เงื่อนไขพิเศษ การออกอากาศภาคปกติในเวลาค่ำ ตั้งแต่เวลา 19.30-20.00 น. ให้ออกอากาศรายการข่าวหรือความรู้โดยให้มีการโฆษณาสินค้าได้ครึ่งหนึ่งของเวลาที่กำหนด คือ ประมาณ 2 นาทีครึ่ง จาก 5 นาที (โฆษณาได้ชั่วโมงละ 10 นาที) และให้เสนอรายการข่าวที่เป็นหลักตั้งแต่เวลา 20.00 น. เป็นต้นไป (ถาวร ช่วยประสิทธิ์, 2533: 179)

ในปี 2524 ทาง กบว. ได้ขอความร่วมมือจากสถานีโทรทัศน์ทุกช่องให้บรรจุรายการที่ผลิตขึ้นเองภายในประเทศ แทนรายการต่างประเทศในช่วงเวลาหลังข่าว (20.45-21.45 น.) เป็นเวลาติดต่อกันอย่างน้อยครึ่งชั่วโมง ทั้งนี้จะเป็นรายการประเภทใดก็ได้ (ปนัดดา ธนสถิตย์, 2531: 7)

ต่อมาในปี พ.ศ. 2532 รัฐบาล ได้มีการอนุญาต ให้สถานีวิทยุโทรทัศน์ทำการออกอากาศได้ในเวลา 18.30 น.- 19.30 น. แต่ต้องเป็นรายการเพื่อสาระประโยชน์ เช่น รายการเกษตร รายการเพื่อพัฒนาชีวิต รายการเพื่อสาธารณสุข เป็นต้น และหลังจากนั้น ทาง กบว. ก็ได้มีการอนุมัติเพิ่มเวลาการออกอากาศได้อีก 2 ชั่วโมง ซึ่งแต่ละช่องจะไปเปิดสถานีในช่วงไหนก็ได้ โดยช่อง 3 เปิดสถานีเวลา 14.00 น. ช่อง 5 เปิดสถานีช่วง 12.00 น. ช่อง 9 เปิดสถานีช่วง 7.00 น. และช่อง 7 เปิดสถานีช่วง 8.00 น. เพื่อถ่ายทอดตลาดหุ้น (วงจร, 10-16 ต.ค. 2534: 3)

นอกจากนั้น ก็ยังมีบางช่วงเวลาที่กำหนดประเภทของรายการที่จะออกอากาศ เช่น ในช่วงเวลา 18.00-18.30 น. ให้เป็นรายการสำหรับเด็กทุกสถานี และในเวลา

8.00-8.30 น. ของวันอาทิตย์จะต้องมีรายการทางพุทธศาสนา ซึ่งเป็นศาสนาประจำชาติ เป็นต้น

จะเห็นได้ว่า ช่วงเวลาออกอากาศของสถานีวิทยุโทรทัศน์ในประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงเรื่อยมา ซึ่งมักจะขึ้นอยู่กับนโยบายของรัฐบาลในแต่ละยุค และส่งผลให้เกิดความเปลี่ยนแปลงต่อลักษณะของรายการโทรทัศน์ประเภทต่าง ๆ และล่าสุด พล.ต.อ. เกาสารสิน รองนายกรัฐมนตรี ในสมัยรัฐบาลของ นายอานันท์ ปันยารชุน (อานันท์ 1) ในฐานะประธานกรรมการคณะกรรมการบริหารวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ (กบว.) ได้ตั้งข้อสังเกตในเริ่มแรกว่า ไม่มีเหตุผลจำเป็นที่จะต้องจำกัดเวลาการแพร่ภาพของสถานีโทรทัศน์ต่อไปอีกแล้ว เนื่องจากเคเบิลทีวีก็สามารถแพร่ภาพได้ตลอด 24 ชั่วโมง แต่ในขณะที่โทรทัศน์ทั่วไปสามารถแพร่ภาพได้เพียงวันละไม่เกิน 10 ชั่วโมง ประกอบกับยังติดเงื่อนไขกฎเกณฑ์การขออนุญาตการออกอากาศในช่วงพิเศษ ส่งผลให้เกิดข้อเสียเปรียบในการแข่งขัน ข้อสำคัญคือ เมื่อขยายเวลาแล้วประชาชนจะได้รู้ข้อมูลและข่าวสารความบันเทิงเพิ่มมากขึ้น (ผู้จัดการ, 22-28 ก.ค. 2534: 19)

ซึ่งจากการตั้งข้อสังเกตของ พล.ต.อ. เกาสารสิน นี้ ต่อมาทางที่ประชุม กบว. ก็ได้มีมติอนุมัติให้สถานีวิทยุโทรทัศน์ออกอากาศได้โดยไม่จำกัดเวลา ทั้งนี้ให้เริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2534 เป็นต้นไป และให้โฆษณาได้ชั่วโมงละ 10 นาที ตามระเบียบว่าด้วยวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ พ.ศ. 2518 (พระราชชาติธุรกิจ, 1-4 ก.ย. 2534)

จากการเปิดโอกาสให้สถานีโทรทัศน์ สามารถแพร่ภาพได้ไม่จำกัดเวลานี้เอง ส่งผลให้วงการโทรทัศน์เกิดความตื่นตัวมากขึ้น สถานีโทรทัศน์ทั้ง 4 ช่อง ก็ได้มีการปรับปรุงรายการต่าง ๆ รวมทั้งขยายเวลาการออกอากาศออกไปตั้งแต่เช้าตรู่ ไปจนถึงหลังเที่ยงคืน เช่น

ช่อง 7 ยึดละครในช่วงหลังข่าวเป็นหลัก และปรับปรุงรายการข่าว ซึ่งเป็นจุดที่มีการแข่งขันมาก โดยจะพยายามเสนอข่าวทุกชั่วโมง สำหรับรายการอื่น ก็จะมีความบันเทิงรูปแบบต่าง ๆ ทั้งที่เป็นภาพยนตร์ ละคร เพลง และโชว์ภายในและต่างประเทศ

ส่วนในช่วงเช้า จะเป็นการรายงานข่าวและการรายงานการซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ฯ ซึ่งเริ่มตั้งแต่กลางเดือนกันยายน 2534 ออกอากาศเวลา 9.00 น. จนถึงเวลา 2.00 น. และหลังจากวันที่ 1 ตุลาคม 2534 จึงเริ่มออกอากาศตั้งแต่เวลา 5.30 น.

ทางด้านช่อง 3 เริ่มแพร่ภาพเวลา 01.00 น. ในวันที่ 13 กันยายน 2534 โดยเริ่มขยายเวลาเฉพาะวันศุกร์และวันเสาร์ โดยในวันศุกร์เสนอเทปการแข่งขันกีฬาอเมริกันฟุตบอล ออกอากาศตั้งแต่เวลา 23.00 น. ส่วนในวันเสาร์ ทำการถ่ายทอดฟุตบอลเยอรมันบนเดสลีگا ในเวลา 23.00 น. เป็นต้นไป

ช่อง 5 ตั้งแต่วันที่ 9 กันยายน 2524 ได้เริ่มแพร่ภาพในช่วงเวลา 06.00 น. จนถึงเวลา 01.00 น. ซึ่งในตอนเช้าเวลา 06.00-11.50 น. เป็นการรายงานข่าวทั้งในและต่างประเทศของ CNN ABC ข่าวธุรกิจ ข่าวตลาดหลักทรัพย์ฯ และเกมโชว์จากต่างประเทศ ส่วนหลัง 24.00 น. ได้นำเอาภาพยนตร์จากต่างประเทศ และมิวสิกวิดีโอเข้ามาในช่วงนี้

ส่วนช่อง 9 การดำเนินการในช่วงหลังเที่ยงคืนยังไม่มีเปลี่ยนแปลงมากนัก กำลังอยู่ในระหว่างการพิจารณาว่า จะนำรายการใดมาเสนอ แต่ก็ได้มีนโยบายในการจัดรายการใหม่ ในช่วงหลังข่าว ซึ่งเป็นรายการสารคดีทั้งในและต่างประเทศ (โฟกัสบันเทิง, ต.ค. 2534: 124)

จะเห็นได้ว่า สถานีโทรทัศน์ทั้ง 4 ช่อง ได้ขานรับนโยบายการเปิดทีวีเสรี 24 ชั่วโมงนี้กันอย่างคึกคัก มีการขยายเวลาการออกอากาศ การเปลี่ยนแปลงรายการเพื่อให้เหมาะสมกับช่วงเวลา รวมทั้งปรับปรุงรายการเดิมที่มีอยู่ให้ดีขึ้น ดังนั้นรูปแบบและสัดส่วนของรายการประเภทต่าง ๆ ย่อมต้องเปลี่ยนแปลงไป ประเภทของรายการที่เพิ่มขึ้นในช่วงเวลาต่าง ๆ ที่ขยายออกไป เป็นรายการประเภทใด สิ่งเหล่านี้สามารถศึกษาได้จาก "ผังรายการโทรทัศน์" เพราะการเปลี่ยนแปลงรายการต่าง ๆ ของสถานีโทรทัศน์ไม่ว่าจะเป็นการถอดรายการเก่า ใส่รายการใหม่ หรือเปลี่ยนแปลงเวลาการออกอากาศ ย่อมดูได้จากผังรายการโทรทัศน์ที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งสิ้น

ผังรายการโทรทัศน์ ก็คือ ตารางเวลาการออกอากาศประจำวันของรายการโทรทัศน์ในแต่ละสถานี ซึ่งการกำหนดผังรายการโทรทัศน์จะออกมาในรูปแบบใด ก็ต้องขึ้นอยู่กับการผสมผสานความต้องการของผู้ชมกับลักษณะรายการให้สามารถออกอากาศได้โดยมีผู้ชมสูงสุด และต้องประเมินความต้องการของผู้ชมได้ว่าช่วงเวลาไหนเขาปรารถนาที่จะชมอะไร มีรายการอะไรที่จะให้ผู้ชมได้ชมในช่วงเวลาที่แตกต่างกัน

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาลักษณะรายการโทรทัศน์ที่เปลี่ยนแปลงไปหลังจากที่มีการอนุญาตให้แพร่ภาพออกอากาศได้ตลอด 24 ชั่วโมง ซึ่งเริ่มใช้ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2534 เป็นต้นมา ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาผังรายการโทรทัศน์ในช่วง 6 เดือนก่อนที่จะมีการอนุญาตแพร่ภาพ 24 ชั่วโมง เปรียบเทียบกับช่วง 6 เดือนหลังจากที่มีการอนุญาตแพร่ภาพ 24 ชั่วโมง นั่นคือ จะศึกษาผังรายการโทรทัศน์ของแต่ละช่อง คือ ช่อง 3, 5, 7, 9 ตั้งแต่เดือนมีนาคม 2534 ถึง สิงหาคม 2534 เปรียบเทียบกับเดือนกันยายน 2534 ถึง กุมภาพันธ์ 2535 เพื่อศึกษาว่า การขยายเวลาการออกอากาศเป็น 24 ชั่วโมงนี้ มีผลอย่างไรต่อลักษณะและสัดส่วนของรายการโทรทัศน์ประเภทต่าง ๆ ลักษณะ และ สัดส่วนของรายการในช่วงก่อนการขยายเวลาเป็นอย่างไร และในช่วงหลังการขยายเวลาเป็นอย่างไร รวมไปถึงว่ามีปัจจัยอะไรบ้างที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับการจัดผังรายการโทรทัศน์ หลังจากที่มีการอนุญาตให้แพร่ภาพออกอากาศได้ตลอด 24 ชั่วโมงแล้ว

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบลักษณะและสัดส่วนของรายการโทรทัศน์ในช่วงก่อนและหลังการขยายเวลาการออกอากาศเสรี 24 ชั่วโมง
2. เพื่อทราบถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดผังรายการโทรทัศน์ หลังจากที่มีการขยายเวลาการออกอากาศเสรี 24 ชั่วโมง

ปัญหาวิจัย

1. ลักษณะ และ สัดส่วนของรายการโทรทัศน์ ในช่วงก่อนการขยายเวลา

และช่วงหลังการขยายเวลาการออกอากาศเสรี 24 ชั่วโมงเป็นอย่างไร

2. มีปัจจัยอะไรบ้างที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับการจัดผังรายการโทรทัศน์หลังจากที่มีการขยายเวลาการออกอากาศเสรี 24 ชั่วโมง

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเปรียบเทียบลักษณะ และ สัดส่วนของรายการโทรทัศน์ในช่วงก่อนและหลังการขยายเวลาการออกอากาศเสรี 24 ชั่วโมง รวมไปถึงศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดผังรายการโทรทัศน์หลังจากที่มีการขยายเวลาออกอากาศเสรีแล้ว โดยการศึกษาครั้งนี้ จะศึกษาจากผังรายการโทรทัศน์ในเดือนมีนาคม 2534 ถึง สิงหาคม 2534 (ช่วงก่อนการขยายเวลา) เปรียบเทียบกับเดือนกันยายน 2534 ถึง กุมภาพันธ์ 2535 (ช่วงหลังการขยายเวลา) ซึ่งผังรายการโทรทัศน์ที่จะนำมาศึกษา เป็นผังรายการที่สถานีโทรทัศน์ทั้ง 4 ช่อง คือ สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 9 ได้จัดทำขึ้นในช่วงเวลาดังกล่าว ส่วนการศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดผังรายการโทรทัศน์นั้น จะศึกษาโดยการสัมภาษณ์ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดผังรายการโทรทัศน์ของสถานีโทรทัศน์ทั้ง 4 ช่อง

ข้อตกลงเบื้องต้นของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการเก็บข้อมูล โดยพิจารณาจากผังรายการโทรทัศน์ มิได้พิจารณาและตรวจสอบจากการออกอากาศจริง ดังนั้นจึงเป็นไปได้ว่า ลักษณะของรายการประเภทต่าง ๆ ที่ออกอากาศจริง อาจเปลี่ยนแปลงไป ไม่ตรงตามผังรายการที่ได้กำหนดไว้

2. รายการประเภทโฆษณา จะพิจารณาเฉพาะการโฆษณาที่ผลิตออกมาเป็นภาพยนตร์โฆษณา (spot) ซึ่งนำเสนอในช่วงคั่นรายการหรือระหว่างรายการแต่ละรายการเท่านั้น โดยจะไม่รวมโฆษณาประเภทแฝงที่แฝงอยู่ในเนื้อหาของรายการ เช่น การโฆษณาที่ปะปนออกมาในเนื้อหาของรายการประเภทเกมโชว์ หรือ การโฆษณาเพลงที่แฝงอยู่ในมิวสิควิดีโอ เป็นต้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

การขยายเวลาการออกอากาศเสรี 24 ชั่วโมง คือ การที่สถานีโทรทัศน์ขยายเวลาการออกอากาศจากเดิมซึ่งออกอากาศได้ไม่เกินวันละ 10 ชั่วโมงมาเป็นสามารถแพร่ภาพออกอากาศได้โดยไม่มีจำกัดเวลา

ผังรายการโทรทัศน์ คือ ตารางเวลาการออกอากาศประจำวันของรายการโทรทัศน์ในแต่ละสถานี ซึ่งได้จัดทำขึ้นเป็นประจำทุกเดือน

การจัดผังรายการโทรทัศน์ คือ การจัดตารางเวลาการออกอากาศของรายการโทรทัศน์ ซึ่งเป็นการผสมผสานความต้องการของผู้ชม กับ ลักษณะรายการให้สามารถออกอากาศได้โดยมีผู้ชมสูงสุด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดผังรายการโทรทัศน์ของสถานีโทรทัศน์แต่ละสถานีในโอกาสต่อไป
2. เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการศึกษาวิจัยในด้านรายการโทรทัศน์และการจัดผังรายการโทรทัศน์